

Metsäpirtti.

Koselan työväenyhdistys.

Koselan kylässä pidettiin kaksi kokousta 1914 työväenyhdistyksen perustamista varten. Ensimmäisessä M. Ampuja puhui ja hanke pantiin vireille. Varsinainen perustava kokous oli 14.6.14. Jäseniksi/ liittyi 24 henkilöä. ~~Tämä yhdistys~~ Tämän yhdistyksen toiminnasta ei ole ollut käytettävissä tietoja.

Metsäpirtin työväenyhdistys.

Metsäpirtin työväenyhdistyksen perustamistilaisuus oli 15.4.17 Koselan kylässä M. Tuokon talossa. Kokouksen avasi kaupanhoitaja O. Kuivalainen ja toisena alkuunpanijana oli kauppa-apulainen A. Karppanen. Yhdistykseen liittyi tällöin 50 jäsentä. Sen johtokunnan puheenjohtajana oli A. Orava ja sihteerinä A. Karppanen sekä muina jäseninä Antti Ap. ja Antti Hp. Koppanen, J. Eeva sekä S. ja M. Tuokko. Vappujuhlaa järjestämään valittiin 10 henkilöä.

Vappujuhlassa 1917 oli läsnä n. 450 henkilöä, joista yhdistykseen liittyi 50 uutta jäsentä.

Tämän yhdistyksen toiminta ei kestänyt vuottakaan, kun suojeluskunnan esikunnan käskystä sen ^{oma} ~~pää~~sisuus takavari-koitiin, "kymmeniä parhaita tovereita pantiin kahleisiin nälällä masennettaviksi ja kymmenet luokkakoston uhreina tulivat murhatuiksi." Tämän ajan yhdistyksen päätoimipaik- kana oli Kosela.

Yhdistyksen toiminta alkoi uudelleen 18.4.22 pidetyssä kokouksessa, joka "runsaslukuisuudellaan osoitti, ettei porvariston leppymätön vaino ja sorto ollut voinut nöy- ryyttää Metsäpirtin työväestöä." Toiminta määrättiin koko pitäjän k^äsittäväksi ja toimipaikaksi tuli Saaroinen. "Met- säpirtti"-kirjan mukaan puheenjohtajaksi tuli J. Hinkkanen. Johtokuntaan valittiin A. Orava, M. Tuokko, J. Taurén, K. ja J. Eeva sekä A. Koppanen. Yhdistysrekisteriin Metsäpir- tin työväenyhdistys ilmoitettiin 23.6.22 puheenjohtajana talollinen J. Eeva ja sihteerinä talollinen M. Tuokko.

Yhdistyksellä ei ollut taloa näihin aikoihin, mutta sil- ti iltamien pitäminen oli melko vilkasta. Niitä pidettiin nuorisoseurakin talossa, mutta eniten kuitenkin M. Kiiskil- lä Saaroisissa. Varsinkin näytelmäharrastus oli vilkasta, sillä näytelmät olivat iltamissa suosittuja ohjelmanumeroi- ta. Urheilutoimintakin oli vireillä, mutta erikoisempia tu- loksia ei saavutettu. Lasten raittiusosastokin oli muutam- na vuosina.

Yhdistyksen vappujuhlassa 1923 puhui V. Hannula. Saman vuoden marraskuussa nimismies kielsi iltamaluvan sillä pe- rusteella, ettei yhdistys muka ollut rekisteröity, vaikka rekisterivirasto oli lähettänyt 26.7.22 Käkisalmen kihla- kunnan kruununvoudille ilmoituksen rekisteriin merkitsemi- sestä.

Vappuna 1924 yhdistyksessä

oli vähän jäseniä, mutta toi-

mivät innolla. Vappuilltamassa oli yleisöä kohtalaisesti
huonosta kelistä huolimatta. Pitäjän molemmat poliisit oli-
vat saapuvilla, mutta esteettä juhla saatiin viettää.

Yhdistyksen jäsenmäärä oli tämän vuoden ajan 23.

Vuosikokouksessa 15.2.25 myönnettiin vastuuvapaus ja valittiin johtokuntaan Aug. Kiiski, J. Taurén, M. Kiiski, J. Hinkkanen, H. peltonen ja D. Ahtiainen. piirikokouksessa oli edustajana J. Taurén. Yhdistyksen jäsenmäärä oli 22. piirin velkojen lyhennykseksi yhdistys suoritti 100:-.

Vuosikokouksessa 14.2.26 päätettiin ruveta rakentamaan omaa taloa, kunhan saadaan varoja, joidet saamiseksi johtokunnalle annettiin täydet valtuudet. Vappuillan^{my}assa E. Ovas-
ka puhui. ~~Yleisöä oli vähän toistasataa.~~ Kahden poliisin
myötävaikutuksella puhujan täytyi jakaa esityksensä kahteen
osaan. Yleisöä oli vähän toistasataa. - Jäsenhankintavii-
kolla yhdistyksen jäsenmäärässä tapahtui 100 % lisäys. Vuo-
den lopussa jäseninä oli 13 naista ja 27 miestä. seura-
vana vuonna jäseninä oli 12 naista ja 22 miestä. Vuonna
1928 piirikokousedustajana oli J. Taurén.

Vuosikokouksessa 3.3.29 myönnettiin tilivapaus. Puheenjohtajaksi tuli J. Hinkkanen, varalle J. Taurén; kirjuriksi Aug. Kiiski, varalle A. Urponen; rahastonhoitajaksi M. Kiiski.

Tänä vuonna rakennettiin Työväentalo, jolle J. Taurén lahjoitti tontin Saaroisista. puheenjohtaja Hinkkanen sai tehdä kaiken voitavansa rakennustyön onnistumiseksi. Suurin osa töistä suoritettiin talkoilla ja huomattava osa rakennustarpeita tuotiin ilmaiseksi. Rakentamaan ryhdyttäessä oli rahaa vain muutamia kymmeniä markkoja, mutta siitä huolimatta ei tullut velkaa kuin n. 10.000:-. Tosin talosta tällöin vielä puuttui lämmityslaitteet, joiden ra-

hoittamiseksi pidettiin arpajaiset.

Vuoden 1930 piirikokouksessa yhdistystä edusti Aug. Kiiski. Vappua vietettiin omalla talolla, jossa puhuivat J. Hinkkanen ja J. Taurén. Myöskin esitettiin näytelmä. Yleisöä oli runsaasti. Yhdistyksenkin jäsenmäärässä oli nousua. Arpajaiset toimitettiin 28.6.30. Niiden voitto oli 12.059:35, vaikka arpoja jäi myymättäkin.

Tämän jälkeen toiminta oli hiljaista. ~~Kokoukset eivät~~
~~Kukaan~~ Lapualais-maalaisliittolaisilla oli tähän vaikutuk-
sensa. Yhdistys oli ainoa työväenyhdistys kunnassa. Vuonna 1931 yhdistykselle asetettiin erityistä yhdistysveroa piirille 200:-- . Yhdistyksessä oli 20 jäsentä. Vuonna 1932 yhdistys ei tilittänyt piirille veroa ensinkään.

Yhdistyksen vuosikokous 28.2.34 pidettiin Saaroissa M. Kiisken talossa ja myönnettiin vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi valittiin J. Hinkkanen, varalle J. Taurén, sihteeriksi Aug. Kiiski ja ~~Kokouksen~~ ~~jäseniksi~~ ~~johtokunta~~ rahastonhoitajaksi M. Kiiski. Vappua juhlittiin omassa talossa. J. Hinkkanen piti avauspuheen ja J. Taurén juhlapuheen. Yleisöä oli kohtalaisesti. Yhdistys osallistui 27.5.34 Vilakkalassa pidettyyn yhteiseen kokoukseen, jossa päätettiin pitää yhteinen juhla Vilakkalan työväenyhdistyksen tukemiseksi.

Kesällä "isänmaalliset" suorittivat useita ilkitöitä Työväentaloa kohtaan. Kerran rikottiin melkein kaikki akkunat. Heinäkuun alkupuolella oli lyöty rikki kolmattakymmentä ruutua.

Kun sitten Vilakkalan työväenyhdistys 16.9.34 teki vierailuretken Saaroisten Työväentaloon ja esitti eräänä ohjelmanumerona näytelmän "Juhannustulilla", jossa laukkuryssän osan esittäjä oli pukeutunut punaiseen mekkoon, hyppäsi ta-

saaren/
lollisenpoika A. Haapala~~isen~~ johdolla joukko Sakkolan
"isänmaallisia" näyttämölle ja repivät punaisen mekon riekaleiksi. Hyökkäyksen kohteeksi joutunut puolustautui käteensä saamallaan kepillä, jolloin "isänmaallinen" T. Kiiski ampui. Luoti tunkeutui Haapasaaren vatsaan, josta syystä "isänmaalliset" toimittivat haavoittuneen johtajansa Viipurin lääninsairaalaan, jossa hän kuoli 18.9.34. Kun "isänmaalliset" kuljettivat pois haavoittunutta johtajaansa, niin he lauhivat "Kytösavun aukeilla mailla".

"Isänmaallisista" Aapro Peltonen päätti 18.9.34 polttaa Työväentalon. Hän otti limonaadipullon, jossa oli jonkun verran petroolia. Polkupyörällä matkatessaan hän pistäytyi erääseen asuntoon, jossa säilytettiin Työväentalon avaimia, ja pyysi niitä selittäen käyvänsä hakemassa taloon muka jääneen hattunsa. Työväenyhdistyksen puheenjohtaja J. Hinkkanen sattui olemaan talossa ja mainitsi tulevansa pian Työväentaloon, jonka akkuna oli auki ja josta siis pääsi sisälle. Peltonen lähti Työväentalolle, meni akkunasta sisälle näyttämölle, jolle kaatoi petrolin, haki hieman paperia, pisti sen tuleen ja pyöräili nimismiehelle ilmoittamaan ~~Xpita~~ polttaneensa Työväentalon. Nimismies kiiruhti paikalle, mutta totesi, että palo oli sammunut itsestään. Vuonna 1934 yhdistyksessä oli 10 jäsentä.

~~Vuosi 1935~~ Vuosikokous 24.2.35 pidettiin Saaroisissa M. Kiiskin talossa ja myönnettiin vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi tuli J. Hinkkanen, varalle J. Taurén; sihteeriksi A. Kiiski, varalle A. Urpanen; rahastonhoitajaksi M. Kiiski. Tänä vuonna yhdistys ei tilittänyt puolue- eikä piiriveroja.

kosalla

Vielä vuoden 1936 IKL yritti apajaa, mutta sai vesipe-

rän. Kun sitten parisen viikkoa /sosialidemokraattinen puhja meni paikkakunnalle, niin hänen puhetilaisuuteensa tuli yleisöä niin paljon kuin Työväentaloon mahtui. Tästä huolimatta yhdistyksessä ei kuitenkaan ollut jäsenenä kuin 5 miestä ja 5 naista.

Vuonna 1937 yhdistyksen vuosikokous pidettiin Saaroissa J. Hinkkasen talossa. Puheenjohtajaksi tuli J. Hinkkanen, varalle J. Taurén; sihteeriksi A. Urpanen, varalle A. Kiiski; rahastonhoitajaksi M. Kiiski. Vappujuhla onnisti kaikin puolin hyvin. V. Huuska puhui ja yleisöä oli yli 150 henkilöä eli niin paljon kuin taloon suinkin mahtui. Yhdistyksen jäsenmäärä oli tänä vuonna 4 naista ja 11 miestä.

Vuosikokous 27.2.38 pidettiin Saaroisissa A. Kiiskin talossa. Kun tilit eivät vielä olleet valmiit, niin niiden käsittely siirrettiin seuraavaan kokoukseen. Johtokunnasta erovuoroiset M. Kiiski sekä Loviisa ja J. Hinkkanen valittiin uudelleen. Talon kunnostaminen olisi vaatinut varoja, mutta toiminta oli vähäistä, kun sitä haittasivat toimitsijain työesteet. Tänä vuonna oli piirikokouksessa yhdistyksen edustajana J. Taurén, joka tuli valituksi kokouksen yleisten asiain valiokuntaan.

Vuosikokous 12.2.39 pidettiin yhdistyksen omassa talossa, myönnettiin vastuuvapaus ja valittiin erovuoroiset johtokunnanjäsenet uudelleen. Johtokunta valitsi entiset toimitsijat. Tältä vuodelta yhdistys ei tilittänyt veroja piirille, mutta edelliseltä vuodelta on tilitetty 5 nais- ja 13 miesjäseneltä.

Sodissa Työväentalo oli vaurioitunut. Siitä anottiin korvausta 161.500:-. Yhdistyksellä oli velkoja tällöin 41.014:-.

Terenttilän työväenyhdistys.

Terenttilän työväenyhdistys sai lääninhallituksesta di-
aritodistuksen helmikuussa 1909. Sen perustamisesta ei ole
ollut käytettävissä tietoja, joita on ollut varsin vähän
muustakin toiminnasta. Sen helmikuun kokous 1909 pidettiin
M. Suokkaan talossa, jossa uusia jäseniä liittyi kolmatta-
kymmentä. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin M. Suti-
nen, varalle G. Viskari; kirjuriksi H. Kyllästinen ja muik-
si jäseniksi johtokuntaan J. Kuparinen, H. Myöhänen, S.
Koppanen ja J. Henttonen.

Tämä yhdistys ilmeisesti kuoli synnytystuskiinsa, koska
"Työ" kertoo 19.4.17, että oli jo kolmas kerta, kun työväen-
yhdistys perustettiin paikkakunnalle. Kaksi edellistä ovat
kuolleet synnytystuskiinsa. Nimittäin J. Karjalaisen talos-
sa pidettiin 15.4.17 työväenyhdistyksen perustava kokous,
jonka puheenjohtajana oli H. Haikonen ja kirjurina M. Uk-
konen. Jäseniä liittyi 46. Yhdistyksen puheenjohtajaksi va-
littiin E. Karjalainen, varalle T. Tuokko; muiksi jäsenik-
si johtokuntaan E. Lagström, J. Henttonen, J. Tuokko, V.
Paukku, H. Majuri, H. Haikonen ja S. Koppanen.

Luokkasodan jälkeen yhdistys aloitti toimintansa vasta
1924. Yhdistysrekisteriin se on merkitty 30.5.24, jolloin
oli puheenjohtajana V. Paukku ja sihteerinä J. Tuokko. Tä-
män jälkeen tästä yhdistyksestä ei ole yhdistysrekisterissä
mitään merkintää. "Kansan Työ" ja "Kansan Voima" kertovat
yhtäpitävästi, että Terenttilän työväenyhdistys ~~ei~~ aloit-
ti toimintansa 1927, "mutta silloinkaan se ei päässyt pal-
jon alkua pitemmälle". Eräät toverit jo ajattelivat sen

lopettamista. pesänselvittämistarkoituksessa piirisihteerik/ri matkusti 12.10.29 paikkaunnalle. M. Rytyn talossa hän piti puheen. Kun tilejä ei oltu tarkastettu koko toimintakautena, ei tilivelvollisille voitu myöntää tilivapautta, mutta seuraavana aamuna tilit tarkastettiin ja tilivelvollisille myönnettiin vastuuvapaus. Lyhyen keskustelun jälkeen toiminta päätettiin alottaa uudelleen ja valittiin johtokuntaan J. Tuokko, S. Koppanen, A. Lamppu, M. Rytty, P. Kiuru,/ ja V. Kuparinen, joista Tuokko puheenjohtajaksi, Kuparinen sihteeriksi ja Rytty rahastonhoitajaksi.

Heinäkuussa 1934 kerrotaan, että Terenttilän työväenyhdistys ^{oli} ~~on~~ ollut toimetonna viitisen vuotta, mutta 29. 7.34 pidettiin kokous toiminnan alkamiseksi.

X

Metsäpirttikin on ollut läänitysalueena. Niinpä 30.6. 1651 eversti von Billingshusen sai pitäjästä 14 kylää. Verot olivat kylläkin määrättyt, mutta eivät isännät enempää kuin veronkantajatkään tästä välittäneet, vaan he koettivat hyötyä talonpojasta niin paljon kuin mahdollista. Valituksen johdosta maaviskali Cröell määrättiin tutkimaan epäkohtia, mutta siitä ei ollut muuta seurausta, kuin että tutkija vihan ja vainon alaisena sai virua pitkät ajat vankilassa. Laillisiakin veroja oli useita, kuten: pääve-

ro, "statievero" sotaväen ja kruunun hevosten elatukseksi, kyytirahat, kapakkavero, myllytulii, pikkutulii, savurahat eli laamannin ja tuomarin rahat, päivätyöraha ja papin saatavat. Maakauppa oli ankarasti kielletty. Lähimmältä naapuriltaan ei saanut ostaa mitään kaupunkiin viettäväksi ja heille ei saanut myydä mitään kaupungista tuotua. Kaupungissa käydessään maalainen ei saanut asua mielensä mukaan, vaan hänen oli mentävä julkisiin majataloihin. Seurauksena näistä määräyksistä oli, että salakappaa harjoittivat niin talonpojat, taarastit kuin papitkin.

Venäjän vallan aikana päädyttiin viimein siihen, ettei talonpoika saanut lähteä maaltaan ilman lupaa. Täydellinen orjuus oli lähellä toteutumistaan. Talonpojat vastustivat tällaista, mutta saivat piiskaa tai patukkaa. Lopuksi talonpojat olivat niin käärmeissään, etteivät välittäneet enepää omista kuin isäntiensäkään töistä. Kasakkojen avulla talonpojat ajettiin töihin ja heiltä perittiin hovien saatavat. Kun Matti Vulli ja Juho Viskari olivat hankineet Viipurin kameraaliovista otteen vuoden 1728 verorevisionluettelosta ja vetosivat veroasiassaan siihen, niin heidät tuomittiin kihlakunnan oikeudessa ankaraan rangaistukseen ja karkoitettaviksi paikkakunnalta, ~~XXXXX~~ josta hän ei kuitenkaan poistunut.

Venäläiseen väkeen otettiin myöskin väkeä. Niinpä 1809 rekryttiluettelossa on Metsäpirtistä noin 20 nimeä. Heistä nuorin oli vasta 15-vuotias ja vanhin 20 vuotias.

Vuonna 1837 perustettiin Saaroisten hovi, josta syystä talonpojat saivat kaskyn muuttaa, mutta eivät lähteneet sovinolla. Hovinhoitaja Weber pyysi nimismies Strömbergiltä aseellista virka-apua. Nimismies lähtikin 27.6.1837 ratsain

mukanaan siltavouti Hagman, kaksi kasakkaa ja ~~ad~~iluutnantti Djankin. Joentaan kylässä nimismies omakätisesti pieksi pari naista: toisen siitä syystä, että hän oli nimismiehen läsnäollessa yrittänyt paeta, toisen taas siksi, että hän voisi poissaolevalle miehelleen oman kokemuksensa perusteella kertoa, miten häntä kohdeltaisiin, ellei tottelisi esimiestään. Paukku-nimistä talonpoikaa nimismies pieksätti sen vuoksi, kun tämä oli tullut työhön liian myöhään, eikä siinä auttanut selitys, ettei hevonen ollut löytynyt ajoissa väljämetsästä.

Arkuntanhuassa nimismies illansuussa ryhtyi pieksämään Antti Repoa, joka tempasi seipään, jolloin toinen kasakoista nimismiehen käskystä kahdella pistimen iskulla surmasi Revon. Isäänsä auttaneet kaksi poikaa haavoittuivat vaarallisesti. Nimismies ilmoitti kuvernöörille, että monisataluinen aseistettu talonpoikaisjoukko oli ahdistellut häntä, joten hän oli tehnyt murhan. Kuulustelujen aikana nimismies joutui useamman kerran vangituksi, mutta kenraalikuvernööri Menshikoff vapautti hänet aina. Lopulta Turun hovioikeus tuomitsi 19.6.1838 antamallaan päätöksellä nimismies Strömbergin kuolemaan, mutta keisari armahti hänet ja hän sai palvella edelleen nimismiehenä muissa osissa maata. - Saaroisten hovin riihirakennukset sijaitsevat Antti Repo-vainajan talon paikalla. Hänen nuorin poikansa Antti syntyi pari kuukautta isänsä kuoleman jälkeen. Hänen pari poikansa poikaa elivät vielä evakkoaikana.

Vaikka järjestötoiminta Meysäpirtissä onkin ollut heikkoa, niin sosialidemokraattinen puolue on kunnasta saanut ääniä huomattavasti. Niinpä kerrotaan 1911, että valtiol-

lisissa vaaleissa n. 50 % äänesti sosialidemokraatteja. Työväenyhdistyksen toiminnasta ei silloinkaan kuulunut mitään.

Nuorisoseuran talossa oli 25.3.17 kansalaiskokous, jossa oli läsnä n. 500 kansalaista eri puoleita pitäjää ja vaadittiin kieltolaki ja kunnallislakiuudistus heti voimaan. Verotuslainsäädäntö oli uusittava ja määrättävä asteettain nouseva tulovero. Laittomat ja tarpeetomat virkamiehet oli erotettava. Virkamiesten palkat oli alennettava kohtuullisiksi. Kirkko oli erotettava valtiosta. Eduskunnan oli järjestettävä maata sitä haluaville tilattomille. Paikkakunnan poliisiviranomaisten oli erottava. Epäkohtia Laatokan kalastusoloissa oli korjattava. Kauppiaiden oli myytävä ruokatavaravarastonsa tasapuolisesti kaikille kuntalaisille.

Vuoden 1918 vapauksista "Kansan Työ" kertoo 21.3.19: "Sos.-dem. puolueeseen lukeutuvia on siksi runsaasti, että se muodostaa valtiollisista puolueista suurimman joukon. Vaikka järjestäytyminen on ollut takapajulla, niin kärsi se hyvinkin suuresti kansalaissodassa. Sen parhaita poikia, vieläpä tyttöjäkin, sai surmansa 30 - 35 henkilöä. Tarkkoja tietoja kyllä puuttuu. Useammat henkilöt saivat tuomien siitä syystä, kun eivät noudattaneet kutsuntaa, vaan pakenivat rajan toiselle puoleen, josta niitä sitten käytiin noutamassa ja vietiin Kiviniemeen ammuttavaksi. Ja ettei puoluekantakaan tullut tällöin suuresti kysymykseen, todistaa se, kun henkilöitä vainottiin senkin takia, ~~kun~~ että olivat osuuskaupan palveluksessa."

Filemon Kuoppa oli yksi, joka kieltäytyi ryhtymästä aseisiin. Paikallisen esikunnan toimesta hänet vangittiin ja kuljetettiin ~~Käkisalmeen~~ Käkisalmeen. Muutaman ajan ku-

luttua hänen sisarensa Anna Roosa tahtoi päästä tapaamaan
veijjeänsä, mutta ei onnistunut. Hän kävi useamman kerran
pyytämässä paikalliselta esikunnalta lupalippua, jota hänelle
ei kuitenkaan annettu. Tästä oli seurauksena, että Anna
Roosa suksilla matkusti ~~paikkakunnalta~~ korpien läpi Venäjäl-
le, josta jouti ¹⁴ punaisten rintamalle toimien Raudun asemalla
sairaanhoidtajana. Taistelun aikana hän sai kuulan jalkaansa
ja valloituksen jälkeen joutui valkoisten vangiksi. Kun hä-
nen vaatteensakin olivat palaneet, niin hän joutui kulke-
maan sotamiehen vaatteissa. Sairaana hän joutui nukkumaan
venäläisten kanssa samassa huoneessa. Hän kuoli 4.6.18 Sor-
tavalassa isoon rokoon.

Kevättalvella 1918 meni Metsäpirtin valkoisia yli rajan
tuodenⁿsieltä 18 nuorta miestä, jotka eivät olleet halunneet
mennä rintamalle ja olivat siitä syystä pakomatalla. Heidät
viettiin Kiviniemen kankaalle, jossa ammuttiin. Vankilei-
reissä metsäpirttiläisiä kuoli 10.

Vuoden 1919 vaaleissa sosialidemokraatit saivat 292 ään-
tä. Vuoden 1917 vaaleissa heidän äänimääränsä oli 426. Kun-
nallisyvaaleissa 1920 sosialistit saivat 2 paikkaa ja por-
varit 5. Vuoden 1923 vaaleissa tulos oli sama, mutta seu-
raavana vuonna ~~KZAZALIZELIX~~ sosialistit saivat 3 paikkaa
ja porvarit 4. Vuonna 1928 sosialistit saivat valtuustos-
ta 6 paikkaa.

Lapualaismaalaisliittolaiset pakottivat vuonna 1930 so-
sialidemokraattiset valtuutetut J. Taurénin, J. Hinkkasen,
V. Paukun ja A. Hämäläisen poistumaan valtuustosta. Heidät
erotettiin muistakin kunnallisista toimista. Tänä vuonna
keskusvaalilautakunta hylkäsi yhden sosialidemokraattisen
vaalilasitan ja maaherra vahvisti tämän. Näissä vaaleissa

sosialidemokraatit saivat valtuustosta 3 paikkaa.

Kun maaherra kumosi 1936 kunnallisvaalit, niin ne toimitettiin uudelleen 10.11.37, jolloin osanotto vaaleihin oli laimea ja voimasuhteet jäivät ~~ennen~~ ennalleen: 3 ~~sosialidemokraattia~~ sosialidemokraattia, 12 maalaisliittolaista ja 2 ikl:ää.

Sosialidemokraattien saamista äänistä valtiollisissa vaaleissa mainittakoon: 1924: 450; 1930: 334; 1933: 345; 1939: 338.